

Wioletta Szymańska

Akademia Pomorska
Słupsk

RUCH WĘDRÓWKOWY LUDNOŚCI LĘBORKA, SZCZECINKA I WAŁCZA

MIGRATION OF POPULATION OF LĘBORK, SZCZECINEK AND WAŁCZ

Zarys treści: W opracowaniu podjęto próbę opisu ruchów migracyjnych trzech średnich miast Pomorza, które analizowane w dobie współczesnych przemian społeczno-gospodarczych mogą być odczytywane jako indyktor określonej rzeczywistości społeczno-kulturowej w danym mieście. Zwrócono uwagę na niekorzystne tendencje ruchów migracyjnych w miastach tej wielkości, prowadzące wraz z ubytkiem naturalnym do umiarkowanej na razie ich depopulacji.

Słowa kluczowe: ruch wędrowny, migracje wewnątrzmijskie, miasta średnie, regiony nadmorskie

Key words: migration, migration inside cities, middle-size cities, seaside regions

Wstęp

Badania nad procesami migracyjnymi ze względu na różnorodność ich przyczyn i wieloraki skutki, rolę w procesie przemian demograficznych czy zmian w strukturach społeczno-przestrzennych, dużą różnorodność form, kryteriów klasyfikacji, zróżnicowany zasięg czasowy, terytorialny itp. były i są prowadzone przez wielu autorów reprezentujących różne dyscypliny naukowe. Należą do nich zarówno demografowie, geografowie, socjologowie, historycy, jak i statystycy czy ekonomiści (Zdrojewski 2000, Węclawowicz 2003). Zainteresowania zachowaniami przestrzennymi ludności wynikają, jak się wydaje, z ich istoty, bowiem syntetyzują cały wachlarz uwarunkowań, jakim podlega człowiek. Jak podkreśla A. Szajnowska-Wysocka (2000), przemieszczanie się jest jego cechą gatunkową, a motywacje migracyjne zdeterminowane są stochastyczną naturą człowieka i złożonością jego uwarunkowań politycznych, kulturowych, terytorialnych i ekonomicznych. Ruchliwość może być zatem odczytywana jako indyktor określonej rzeczywistości cywilizacyjno-kulturowej w danym kraju, regionie, aglomeracji, mieście. Dlatego też migracje

określa się jako znaczące zjawisko społeczne, albowiem cechują je prawidłowości odzwierciedlające historię rozwoju społeczeństw oraz doświadczenia życiowe i aspiracje jednostek lub ich rodzin, ukształtowane przez konkretne warunki społeczno-gospodarcze i polityczne zarówno własnego, jak i obcego środowiska (Jędrzejczyk 2001). Podkreśla się również funkcję socjologiczną ruchu wędrownego, która przejawia się w dyfuzji wzorców kulturowych, w pokonywaniu izolacji społeczeństw lokalnych czy w zmianach przynależności zawodowej, społecznej (Ciechońska 1978, Kunicki 1980, Rydz 2006).

Wielkość ruchu migracyjnego Łęborka, Szczecinka i Wąlcza

Migracje stałe wykazują dużą zmienność w czasie, szczególnie ze względu na sytuację społeczno-ekonomiczną regionu lub kraju. Ruchy migracyjne w Łęborku, Wąlczu i Szczecinku odzwierciedlają przemiany w tym zakresie. O ile przed okresem transformacji systemowej saldo migracji ogółem było w tych miastach dodat-

Tabela 1

Saldo migracji wewnętrznych w Łęborku, Szczecinku i Wąlczu w latach 1995-2006 (w ‰)
The balance of migration inside Łębork, Szczecinek and Wąlcz in 1995-2006 (at ‰)

Lata	Łębork	Szczecinek	Wąlcz
1995	4,3	-1,4	1,1
1996	4,6	-1,0	-0,1
1997	2,9	0,5	10,0
1998	1,2	-1,5	-1,2
1999	0,7	-3,2	-4,2
2000	2,0	-2,2	-1,7
2001	-0,1	-2,9	-1,0
2002	-1,4	-4,7	-2,2
2003	-1,9	-4,8	-5,0
2004	-4,3	-4,5	-8,2
2005	-1,9	-2,8	-2,4
2006	-3,6	-4,8	-2,6

Źródło: Roczniki statystyczne województwa pilskiego, Piła 1996, 1998; Podstawowe dane statystyczne według miast i gmin za 1996 r., Piła 1997; Roczniki statystyczne województwa koszalińskiego, Koszalin 1996, 1998; Podstawowe dane statystyczne według miast i gmin za 1997 r., Koszalin 1998; Podstawowe dane statystyczne według miast i gmin za 1997 r., Słupsk 1998; Miasta w liczbach 1999-2000, Warszawa 2002; Miasta w liczbach 2001-2002, Warszawa 2004; Miasta w liczbach 2003-2004, Warszawa 2006; Bank Danych Regionalnych, www.stat.gov.pl z dn. 23.10.2007; obliczenia własne

nie¹, to już od początku lat dziewięćdziesiątych ulegało ono stopniowemu zmniejszaniu i przyjmowało wartości ujemne. Najszybciej nastąpiło to w kategorii migracji zagranicznych, bowiem już od 1990 roku w Wałczu i Szczecinku, a od 1993 roku w Lęborku niezmiennie utrzymuje się ten niekorzystny bilans. Sytuacja taka wynika z możliwości wyjazdu za granice kraju na skutek ich „otwarcia” po zmianie systemu ustrojowego i sytuacji politycznej całej Polski.

Oslabieniu uległo również natężenie migracji wewnętrznych. Stopniowo, aczkolwiek z pewnym opóźnieniem wobec migracji ogółem, saldo migracji wewnętrznych zaczęło przyjmować wartości ujemne, zwiększając wymiar ubytku ludnościowego w wyniku przemieszczeń. Saldo migracji, mierzone rocznymi odstępami czasowymi, utrzymało wartości dodatnie do końca 2000 roku jedynie w Lęborku (tab. 1). Pozostałe dwa miasta od połowy lat dziewięćdziesiątych notują ujemne wartości tego wskaźnika.

Szczegółowe badania struktury ruchu migracyjnego i kierunków migracji z i do badanych trzech miast przeprowadzono na podstawie materiału źródłowego uzyskanego z kart oraz zbiorów elektronicznych zameldowań i wymeldowań wydziałów ewidencji ludności urzędów miast. Badaniami objęto okresy pięcioletnie². W przypadku Wałcza były to lata 1997-2001, Lęborka 1998-2002, Szczecinka zaś 1999-2003. Wielkość migracji stałych w badanych okresach wynosiła w Lęborku i Wałczu blisko 3,7 tys. osób, natomiast w Szczecinku była znacznie większa i wynosiła 5,4 tys. osób (tab. 2). W Szczecinku zanotowano największą przewagę odpływu nad napływem, co dało w konsekwencji ujemne saldo migracji (-338 osób). Również w Lęborku wystąpiło ujemne saldo migracji (-184 osoby), co wynika, jak się wydaje, ze znacznie większych ubytków migracyjnych w latach 2001-2002, niż wielkości przyrostów migracyjnych w latach poprzednich (1998-2000; tab. 2). Spośród omawianych ośrodków jedynie w Wałczu w badanym pięcioleciu zanotowano przewagę napływu nad odpływem. Spowodowało to, zdaniem autorki, szczególnie duże dodatnie saldo migracji w 1997 roku, który jest rokiem wyjściowym w niniejszej analizie.

Tabela 2

Wielkość ruchu migracyjnego w Lęborku, Szczecinku i Wałczu w badanych pięcioleciach
The size of migration in Lębork, Szczecinek and Wałcz in five-year time

Lata	Napływ	Odpływ	Obrót migracyjny	Saldo migracji
Lębork	1756	1940	3696	-184
Szczecinek	2536	2874	5410	-338
Wałcz	1866	1802	3668	+64

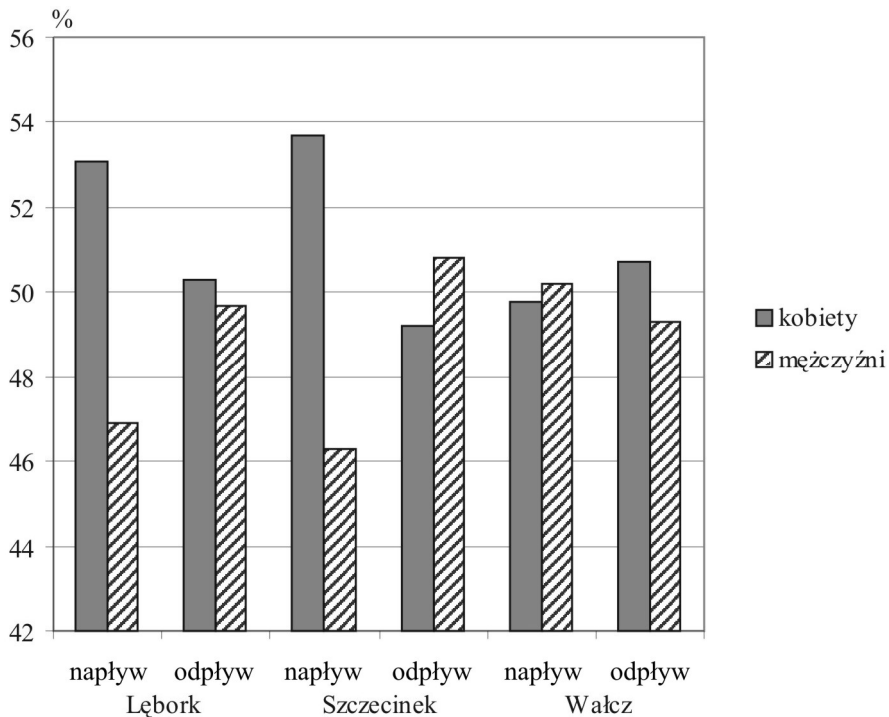
Źródło: Karty zameldowań i wymeldowań, Wydział Ewidencji Ludności Urzędu Miasta i Gminy w Wałczu, Urzędu Miasta w Lęborku; Zbiory elektroniczne zameldowań i wymeldowań Wydziału Ewidencji Ludności Urzędu Miasta w Szczecinku; opracowanie własne

¹ Roczniki statystyczne województw śląskiego, koszalińskiego i piłskiego za lata 1975-1989.

² Badania z konieczności ograniczono do okresów pięcioletnich, ponieważ archiwizacja tego rodzaju dokumentów trwa 5 lat.

Struktura migrantów według płci i wieku

W ruchu migracyjnym w trzech omawianych miastach zasadniczo przewagę miały kobiety (ryc. 1). Ich udział w napływie był wyższy niż w odpływie. W Lęborku nadwyżka osiedlających się kobiet nad mężczyznami wynosiła 6,2 punktu procentowego, w Szczecinku odpowiednio 7,4, jedynie w Wałczu kobiety stanowiły niewiele mniejszą populację niż mężczyźni.

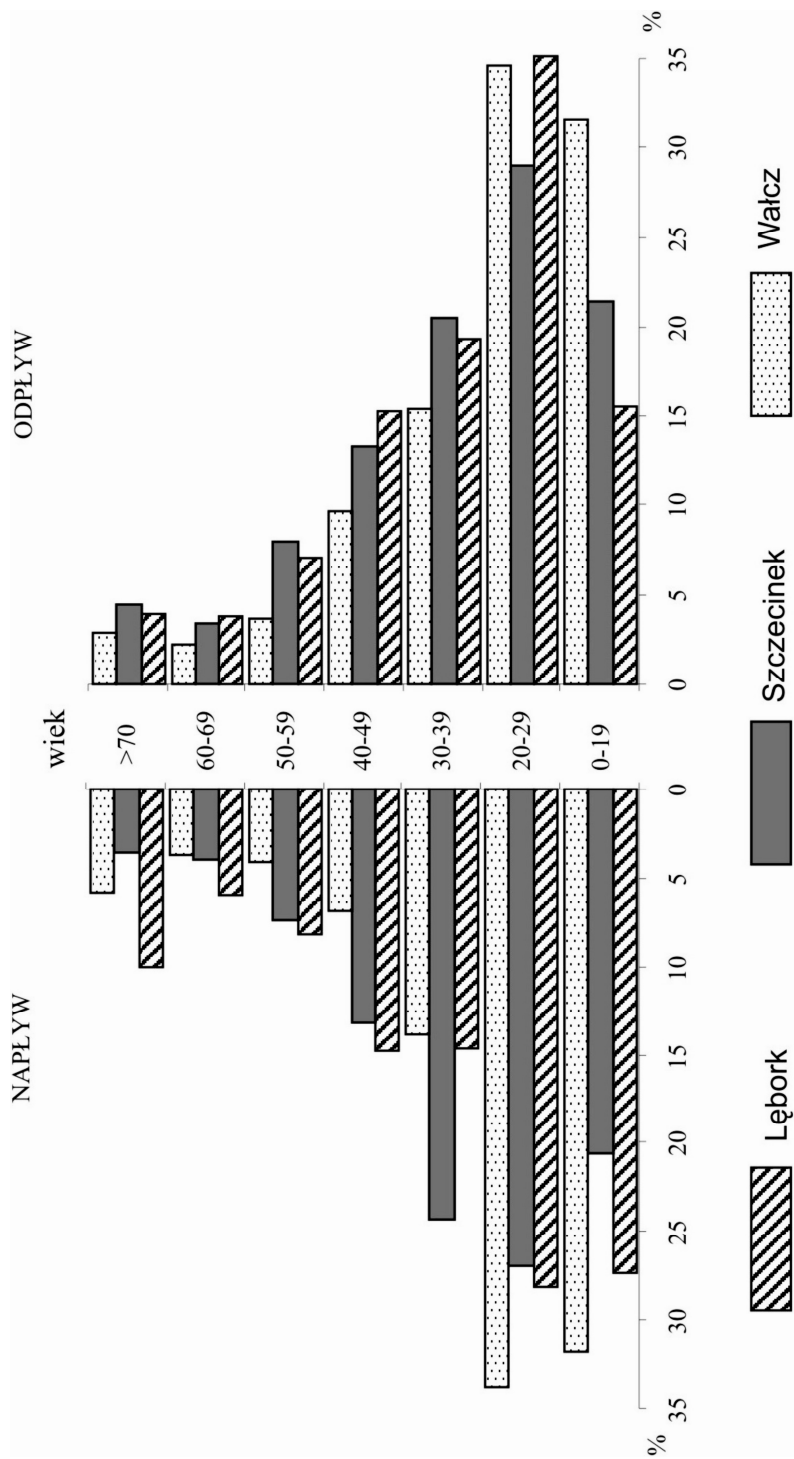

Ryc. 1. Struktura migrantów według płci w Lęborku, Szczecinku i Wałczu

Fig. 1. The structure of migration in Lębork, Szczecinek and Wałcz according to sex

Źródło: jak w tab. 2, opracowanie własne

Struktura migrantów badanych miast według wieku wskazuje wyraźnie na znaczny udział ludzi młodych (ryc. 2). Grupa osób w wieku 20-39 lat stanowiła we wszystkich miastach zarówno w napływie, jak i odpływie migracyjnym około 50% wszystkich uczestników ruchu wędrownego. Wraz z dziećmi i młodzieżą stanowili oni 70% całego ruchu migracyjnego w Lęborku i Szczecinku, a w Wałczu wskaźnik ten był jeszcze większy i wynosił 80%. Sytuacja taka jest ze wszech miar zrozumiała i zupełnie naturalna, gdyż w przemieszczeniach stałych częściej uczestniczą ludzie młodzi, którzy przeprowadzają się ze względu na naukę czy w poszukiwaniu pracy, starając się jednocześnie zapewnić sobie najbardziej optymalny start życiowy i rozwój kariery zawodowej. Bardzo wyraźnie tendencja ta zaznacza się

Ryc. 2. Struktura migrantów według wieku w Leńborku, Szczecinku i Wałczu
 Fig. 2. The structure of migration in Leńbork, Szczecinek and Wałcz according to age
 Źródło: jak w tab. 2, opracowanie własne

największym udziałem ludności w wieku 20-29 lat w odpływie migracyjnym we wszystkich badanych miastach.

W strukturze według wieku w badanej populacji na uwagę zasługuje zwiększony udział ludności starszej przybywającej do Łęborka. W mieście tym zameldowano około 10% całego napływu w wieku powyżej 70 roku życia. Udział imigrantów powyżej 65 lat wynosił około 14%. Sytuacja Łęborka pod tym względem jest specyficzna, ponieważ znajdują się tam dwa domy pomocy społecznej dla osób starszych i przewlekle somatycznie chorych, stąd też zwiększony napływ tej kategorii ludności.

Z podobnych powodów podwyższony udział napływu ludności najstarszej występuje również w Wałczu. W mieście tym napływ osób powyżej 70 roku życia wynosił 5,8%, natomiast powyżej 65 lat – około 8%. Znajduje się tu jedna placówka dla osób starszych, stąd nieco mniejsze natężenie napływu w porównaniu z Łęborkiem. Najmniejszy był napływ ludzi z tej grupy wiekowej w Szczecinku, bowiem nie dysponuje on podobną placówką dla osób spoza miasta.

Struktura przestrzenna i kierunki migracji

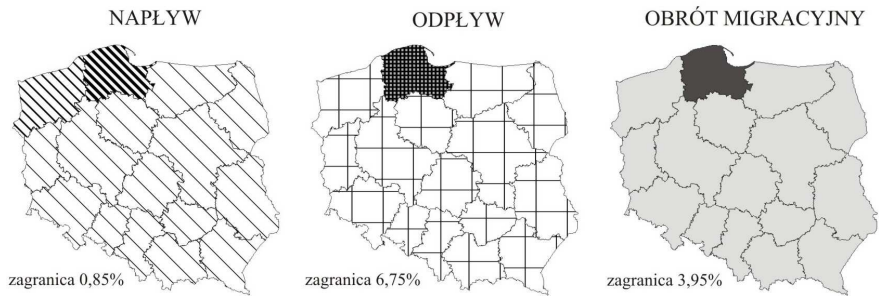
Biorąc pod uwagę strukturę przestrzenną migracji do i z Łęborka, Szczecinka i Wałcza, należy stwierdzić, że największe znaczenie miał region, w rozumieniu otoczenia danego miasta (ryc. 3). Dla Łęborka było to województwo pomorskie, dla Szczecinka i Wałcza województwo zachodniopomorskie.

Z województwa pomorskiego pochodziło około 63% całego obrotu migracyjnego Łęborka. Do miejscowości położonych w tym województwie ukierunkowanych było około 55% odpływu oraz nieco ponad 75% osób napływających pochodziło z tego regionu. W przypadku napływu zanotowano 5,5% udział województwa zachodniopomorskiego, dokąd wyemigrowało z Łęborka jedynie 4,3% całego odpływu migracyjnego.

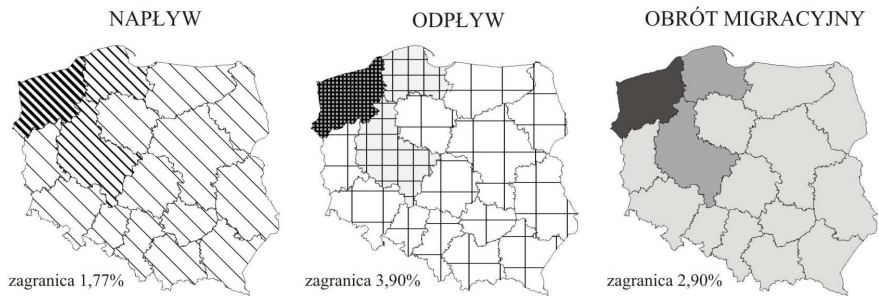
Nieco bardziej zróżnicowaną strukturę przestrzenną migracji wykazywał Szczecinek. Ludność napływająca pochodziła w ponad 60% z województwa zachodniopomorskiego, w 12% z wielkopolskiego oraz w 11% z pomorskiego. W strukturze odpływu migracyjnego również dominowało województwo zachodniopomorskie (44%), następnie wielkopolskie (12%) i pomorskie (8%), a nieco mniejszy udział miało województwo kujawsko-pomorskie (4,9%). Rozkład ten wskazuje na mniejszą identyfikację i luźniejsze więzy Szczecinka z województwem zachodniopomorskim, niż Łęborka z województwem pomorskim.

Najbardziej zróżnicowaną i jednocześnie najmniej spójną z przynależnością administracyjną strukturę przestrzenną ruchu migracyjnego miał Wałcz. Co prawda około 50% napływu i odpływu odnosiło się do obszarów z województwa zachodniopomorskiego, ale jednocześnie 20% napływu i 24% odpływu związane było z województwem wielkopolskim. Dodatkowo po około 6% migrantów napływających i odpływających pochodziło z województwa kujawsko-pomorskiego. Zaznać należy, że znaczna liczba osób przybywających do Wałcza (8%) pochodziła z województwa pomorskiego, ale opuszczających Wałcz w tym kierunku nie było już tak wiele i wskaźnik odpływu wynosił tu około 4%.

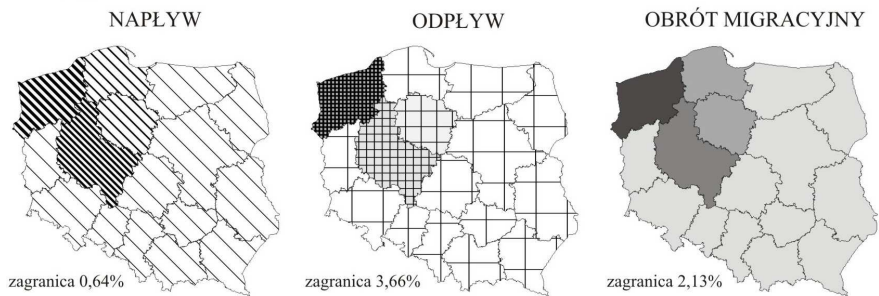
Lębork

Szczecinek

Wałcz

Ryc. 3. Kierunki ruchu migracyjnego mieszkańców Lęborka, Szczecinka i Wałcza według województw

Fig. 3. The courses of migration of Lębork, Szczecinek and Wałcz citizens according to voivodeships

Źródło: jak w tab. 2, opracowanie własne

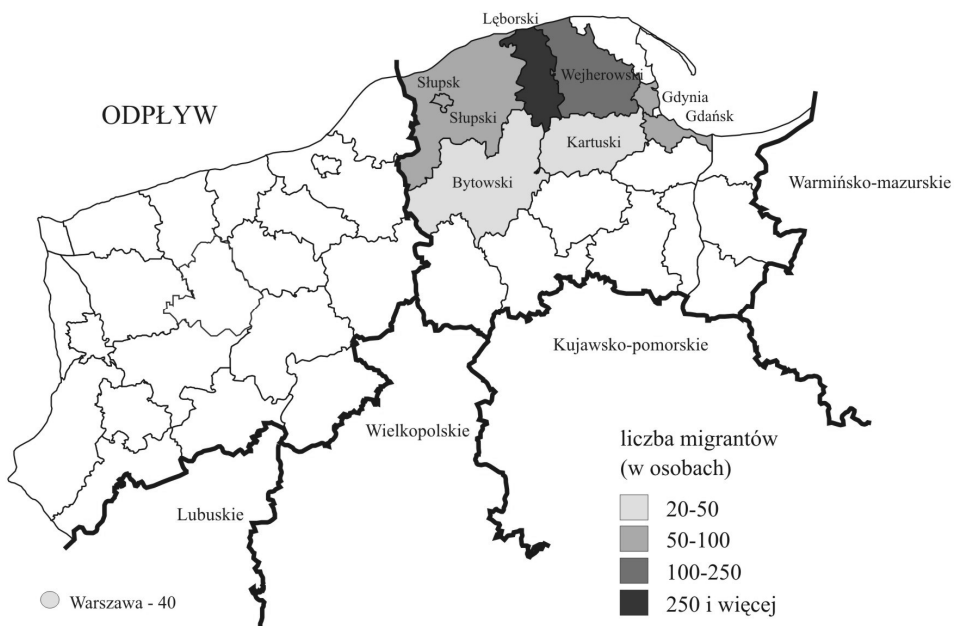
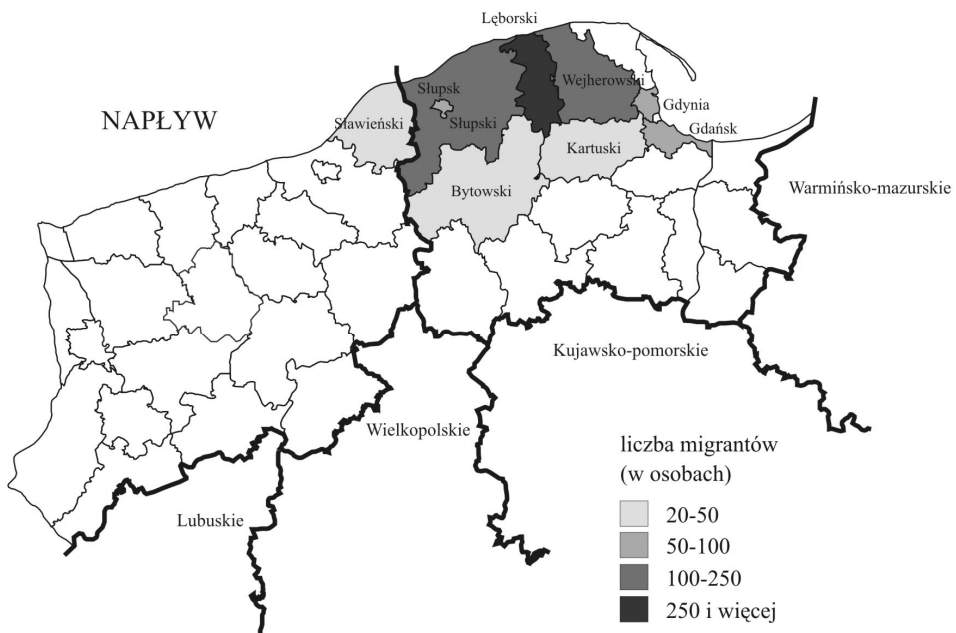
Na uwagę zasługują również migracje zagraniczne. We wszystkich ośrodkach wystąpiła przewaga odpływu nad napływem w tej kategorii ruchów wędrowniczych. Szczególnie duży odpływ za granicę zanotowano w Łęborku, w którym udział emigrantów w ogólnej liczbie wyjeżdżających z tego miasta wyniósł 6,7%. W Szczecinku i Wałczu wartości odpływu zagranicznego były zbliżone i wynosiły odpowiednio 3,9% i 3,7%. Odpływ migracyjny z omawianych miast następował głównie w kierunku Niemiec i stanowił odpowiednio 85%, 63% i 59% całego odpływu zagranicznego z tych ośrodków. Spośród innych krajów przyjmujących migrantów należy wymienić: Austrię, Holandię, Wielką Brytanię, Włochy, Stany Zjednoczone i Kanadę, ale wielkość odpływu do tych krajów nie przekraczała najczęściej 3% odpływu zagranicznego. Nieco inne kierunki występowały w ruchu napływowym z zagranicy, chociaż i w tym przypadku dominującym kierunkiem okazały się Niemcy. Ponadto do prezentowanych miast przybywała ludność z Czech, Szwecji, Ukrainy, Białorusi, Kazachstanu, Stanów Zjednoczonych. Potwierdza się w tym przypadku tendencja ogólnokrajowa, gdyż napływ obcokrajowców następuje głównie z wschodniej granicy, natomiast odpływ Polaków skierowany jest do krajów Europy Zachodniej, szczególnie najbliższego sąsiada Polski, oraz do Ameryki Północnej. Czynnikiem powodującym te ruchy migracyjne z całą pewnością są względy ekonomiczne i poszukiwanie pracy. Otwieranie rynków pracy dla Polaków przez kolejne kraje europejskie może zatem spowodować bardziej zróżnicowaną strukturę przestrzenną zagranicznego odpływu migracyjnego.

Analiza przepływów migracyjnych w skali lokalnej wskazuje na dosyć wysoką ich koncentrację wokół badanych ośrodków³. Szczególnie wyraźnie rysuje się takie skupienie w przypadku Łęborka (ryc. 4). Największe strumienie napływu i odpływu skierowane były do gmin sąsiadujących z miastem, w obrębie powiatu łęborskiego. W następnej kolejności wymiana ludności Łęborka następowała z powiatami słupskim i wejherowskim, ale zwiększone ciężenie odpływu migracyjnego występowało w kierunku wschodnim (powiat wejherowski). Na dalszą odległość ludność migrowała do większych ośrodków, np. do Gdańska, Gdyni i Słupska, ale z tych miast notowano też napływ rzędu 50-100 osób. Wśród ludności opuszczającej miasto znajdowała się również spora grupa osób osiedlających się w Warszawie. Nieco słabsze zależności migracyjne wykazywał Łębork z powiatami bytowskim i kartuskim, a w przypadku napływu również sławieńskim, bowiem charakteryzują się one mniejszą atrakcyjnością migracyjną ze względu na brak większych ośrodków miejskich na swoim terenie.

Znacznie większy zasięg terytorialny obserwuje się w wymianie migracyjnej Szczecinka (ryc. 5). Niemniej także tutaj największe potoki przepływów migracyjnych dotyczyły powiatu szczecineckiego, czyli terenów pozostających w najbliższej odległości od miasta. Stosunkowo duży napływ (100-250 osób) następował z powiatów człuchowskiego i złotowskiego, sąsiadujących z powiatem szczecineckim,

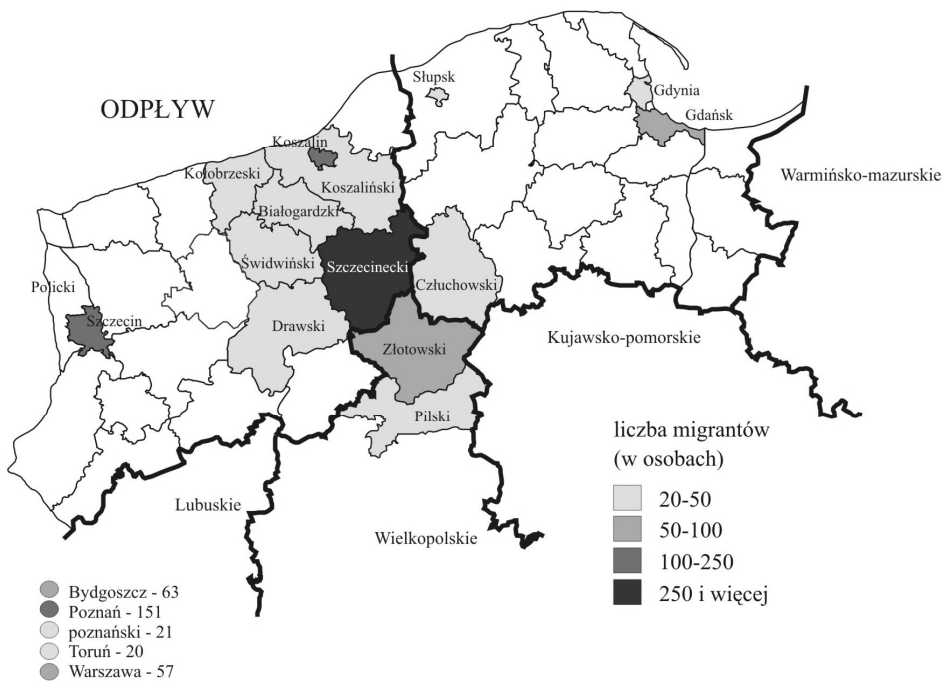
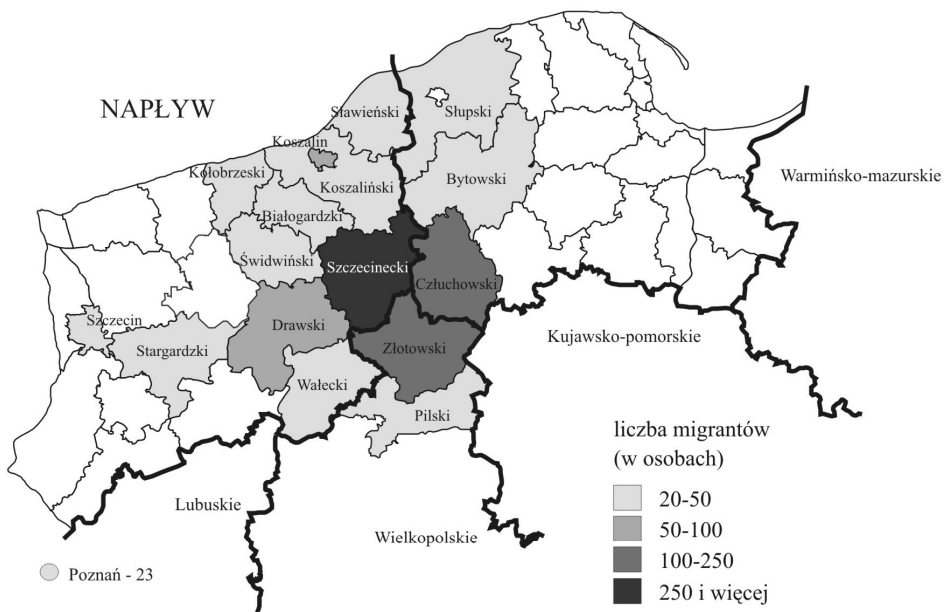
---

³ W badaniu ujęto powiaty, do których lub z których zanotowano napływ i odpływ większy niż 20 osób. Tej koniecznej, zdaniem autorki, redukcji dokonano w celu wyeliminowania przypadkowych bądź sporadycznych kierunków przepływów, niemających istotnego znaczenia w powiązaniach z badanymi ośrodkami.

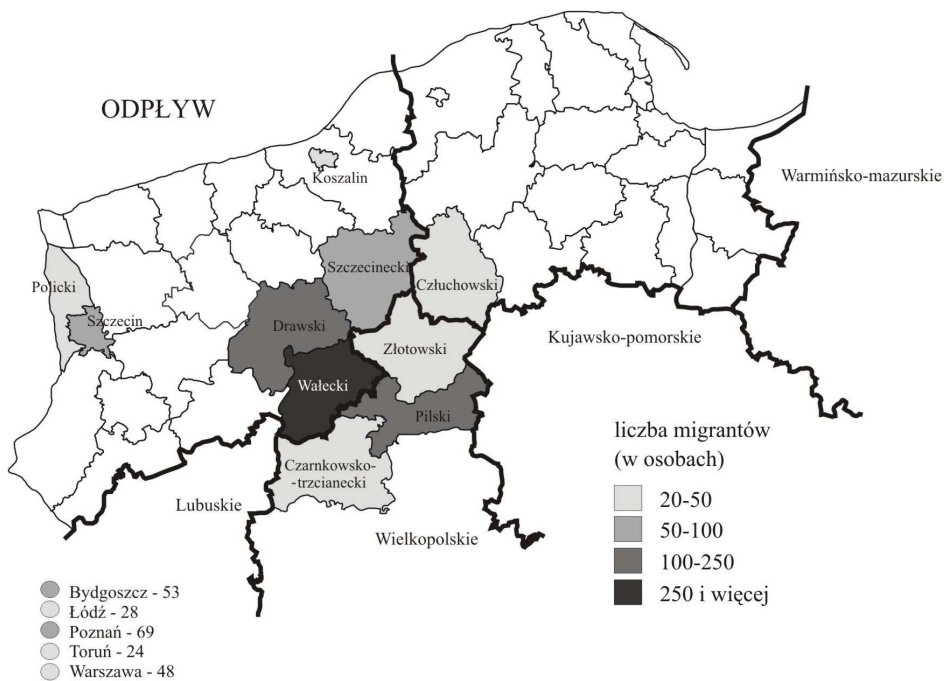
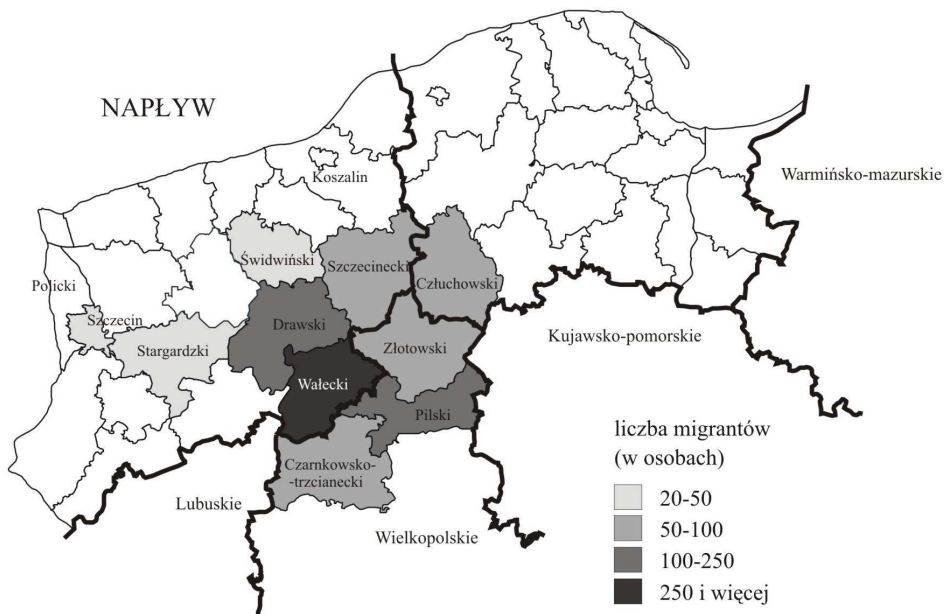
Ryc. 4. Kierunki migracji mieszkańców Lęborka według powiatów w latach 1998-2002
 Fig. 4. The courses of migration of Lębork citizens according to districts in 1998-2002

Źródło: jak w tab. 2, opracowanie własne

Ryc. 5. Kierunki migracji mieszkańców Szczecinka według powiatów w latach 1999-2003
 Fig. 5. The courses of migration of Szczecinek according to districts in 1999-2003

Źródło: jak w tab. 2, opracowanie własne

Ryc. 6. Kierunki migracji mieszkańców Wałcza według powiatów w latach 1997-2001
 Fig. 6. The courses of migration of Wałcz according to districts in 1997-2001

Źródło: jak w tab. 2, opracowanie własne

jednak należących terytorialnie odpowiednio do województw pomorskiego i wielkopolskiego. Napływ migracyjny rzędu 50-100 osób wystąpił z powiatu drawskiego, położonego na południowy zachód od Szczecinka, oraz z większego ośrodka miejskiego, lecz leżącego najbliżej omawianego miasta – Koszalina. Istotny ruch napływowy nastąpił również z powiatów położonych w województwie pomorskim: słupskiego i człuchowskiego oraz w województwie zachodniopomorskim: sławieńskiego, koszalińskiego, kołobrzeskiego, białogardzkiego i świdwińskiego. Do grupy tej zaliczyć należy również położony nieco dalej na zachód powiat stargardzki i Szczecin, a także wysunięty na południe powiat wałecki oraz pilski i Poznań z województwa wielkopolskiego. Podobnie kształtował się odpływ migracyjny, ale zaznaczył się nieco mniejszy jego zasięg przestrzenny. Oprócz najbliższych powiatów, mających istotne znaczenie w kierunkach odpływu, wyraźnie widać tendencję do osiedlania się w dużych ośrodkach miejskich, a szczególnie w Szczecinie, Poznaniu, Koszalinie, Gdańsku, Gdyni, Bydgoszczy, Warszawie i Toruniu. Odgrywają one z pewnością dużą rolę dla młodego pokolenia, które migruje najpierw w celu kształcenia się na studiach wyższych, a potem niejednokrotnie osiedla się już tam na stałe, znajdując pracę i zakładając rodziny.

Zależność migracyjna Wałcza nie jest już tak daleko wysunięta na północ i koncentruje się na styku trzech dużych regionów: województw zachodniopomorskiego, pomorskiego i wielkopolskiego. Główne przepływy migracyjne dotyczyły, jak w poprzednich miastach, gmin położonych wokół Wałcza i skupionych w powiecie wałeckim (ryc. 6). Następnie zarówno w napływie, jak i odpływie duże znaczenie miały powiaty drawski i pilski, jeden położony na północny zachód, a drugi na południowy wschód od Wałcza. Do obszaru napływu migracyjnego należy zaliczyć ponadto pobliskie powiaty: szczecinecki, złotowski i czarnkowsko-trzcianecki oraz nieco dalej położone: człuchowski, świdwiński, stargardzki i Szczecin. Do terenów, na których osiedlała się ludność z Wałcza, należą sąsiednie powiaty: szczecinecki, złotowski, czarnkowsko-trzcianecki, a także człuchowski. Poza tym, podobnie jak w Szczecinku, następował istotny odpływ do dużych miast: Szczecina, Koszalina, Bydgoszczy, Poznania, Torunia, Łodzi i Warszawy.

Podsumowanie

Wielkość i natężenie ruchu migracyjnego w badanych ośrodkach miejskich w ostatnich latach wykazuje stałą tendencję do zwiększania ubytków migracyjnych, zarówno w ruchu zagranicznym, jak i ostatnio w ruchu wewnętrznym. Potęguje to regresję ludności spowodowaną zwiększającym się ubytkiem naturalnym. Uczestnikami ruchu migracyjnego są głównie ludzie młodzi, którzy zmianę miejsca zamieszkania wiążą z cyklem życiowym – nauką, pierwszą pracą, zakładaniem rodziny. W Łęborku i Wałczu zauważono dodatkowo zwiększone udziały ludności najstarszej w strumieniach napływu, co związane jest z lokalizacją w tych dwóch miastach placówek instytucjonalnej pomocy społecznej dla osób starszych i przewlekle somatycznie chorych. Ogólnie przepływy migracyjne dotyczą najbliższego otoczenia badanych ośrodków, gdyż wymiana migracyjna przyjmuje największe wartości z gminami są-

siadującymi. Zasięg oddziaływania migracyjnego prezentowanych miast wykazuje zatem stosunkowo słabe rozwinięcie przestrzenne, co dowodzi, że pełnią one umiarkowane funkcje jako ośrodki centralne. Dotyczy to głównie Lęborka, który ma najsłabsze funkcje ośrodka centralnego. Bardziej rozwinięte zaplecze migracyjne Szczecinka i Wałcza pozwala wnioskować o ich silniejszych funkcjach centralnych i ich większym znaczeniu w strukturze społeczno-ekonomicznej regionów.

Literatura

- Ciechocińska M., 1978, *Polityka migracyjna Polski Ludowej w latach 1945-1947*. W: *Problemy migracji wewnętrznych w Polsce i ZSRR*, red. A. Kukliński, A. Łukaszewicz, Warszawa, s. 24-58
- Jędrzejczyk D., 2001, *Podstawy geografii ludności*, Warszawa
- Kunicki B.J., 1980, *Środowisko twórcze miasta średniego*, Warszawa-Poznań
- Rydz E., 2006, *Przemiany struktur społeczno-gospodarczych w okresie transformacji systemowej na Pomorzu Środkowym*, Słupsk
- Szajnowska-Wysocka A., 2000, *Aspekty i walory metodologiczne zjawiska migracji*. W: *Procesy i formy ruchliwości przestrzennej ludności w okresie przemian ustrojowych*, red. D. Szymańska, Toruń, s. 27-36
- Węclawowicz G., 2003, *Geografia społeczna miast. Zróżnicowania społeczno-przestrzenne*, Warszawa
- Zdrojewski E.Z., 2000, *Wpływ migracji definitywnych na przyrost rzeczywisty i zmiany struktur ludności w Polsce w latach 1975-1996*, Koszalin

Summary

Migration of population of three middle-size Pomeranian cities: Lębork, Szczecinek and Wałcz, is taken into account in the research. These migrations in the times of contemporary social and economical changes can be recognized as the indicator of specified social and cultural reality in given city. The range and intensity of migration in analyzed cities has proved constant tendency to escalate the migration's losses in recent years. That tendency appeared in the abroad as well as in the internal movement. In effect, it redoubles the population's regression caused by increasing natural loss. The vast majority of these migrations are young people who change the location of living because of life cycle – the process of education, the first serious job, family planning etc. On the other hand, in Lębork and Wałcz there was noticed the augmented contribution of the elderly in the afflux, what is due to the social help institutions in both cities, which render assistance to the old people suffering from the lingering somatic illness. By and large, the migration flow affects the nearby surroundings of analyzed cities since the relocations between the neighbouring communities occur the most frequently. The extent of migration influence in presented cities shows therefore rather weak spatial extension. That confirms its moderate functions as the central points in the area. It refers mainly to Lębork for the reason that it has the weakest position in that prospect. Conversely, Szczecinek and Wałcz, with their outspread migration security, are concerned to have the great importance in social and economical structure of these regions.